

Eventyr, fortalte for Børn, 1. oplag**Eventyr, fortalte for Børn, 2. oplag****I:1**

p. 2 kan heise Dig
 p. 8 han, vidste nok fra gamle Dage
 p. 8 en rigtig Cavalier
 p. 10 rigtignok midt paa Natten
 p. 10 bare et lille Øieblik
 p. 13 Kongen og Dronningen, nok
 p. 15 den, sidste Pibe
 p. 18 høre Præsterne prædike
 p. 19 fra Vinduerne
 p. 20 rigtig godt
 p. 23 og Fisk
 p. 31 hun allerede
 p. 39 deiligste bløde
 p. 46 Hvor dandse
 p. 50 kunne jo ikke
 p. 50 slet ikke lide
 p. 56 derhen, det var

kan heise dig
 han vidste nok fra gamle Dage
 en rigtig Cavaleer
 rigtignok midt om Natten
 bare et Øieblik
 Kongen og Dronningen nok
 den sidste Pibe
 høre Præsten prædike
 for Vinduerne
 rigtigt godt
 Fisk
 at hun allerede
 yndigste bløde
 Hvor dandsede
 kunne ikke
 ikke lide
 derhen, der var

I:2

p. 5 groer paa
 p. 8 hun kunde slet
 p. 12 hun er styg!
 p. 13 hver Sneefnug
 p. 14 af den frosne
 p. 14 var et lille Hul
 p. 17 Maaskee var det den
 p. 20 er blevet saa deilig opvarmet!
 p. 22 der var herude
 p. 26 klappede med de smaa
 p. 28 det var en Lyst
 p. 31 "Det var slemt!"
 p. 33 kjender Du ham! veed
 p. 34 Den stakkels
 p. 44 bag ved ham!
 p. 45 de satte dem
 p. 47 det er nogle
 p. 47 Nei," sagde
 p. 50 paa sine Knæ
 p. 57 gamle Konge.
 p. 59 smaa Piger
 p. 59 blev nu bestemt
 p. 60 til at græde!
 p. 61 det var ham ikke
 p. 62 Riis, saa at
 p. 62 da ud til Bjerget
 p. 63 Stilkene var
 p. 67 der nu havde
 p. 69 hendes hvide Kaabe
 p. 72 op paa hinanden

groe paa
 og hun kunde slet
 hun er styg!"
 hvert Sneefnug
 fra den frosne
 havde et lille Hul
 "Maaskee var det den
 er bleven saa deilig opvarmet!
 det var herude
 klappede i de smaa
 at det var en Lyst
 "Der var slemt!"
 kjender Du ham og veed
 Den stalkels
 bag ved ham:
 de satte sig
 "det er nogle
 "Nei," sagde
 paa Knæ
 gamle Konge!
 smaa Piger
 blev bestemt
 til at græde!"
 at det var ham ikke
 Riis, saa
 ud til Bjerget
 Stilkene var
 der havde
 og hendes hvide Kaabe
 op ad hinanden

p. 72	de bløde Hovedpuder	deres bløde Hovedpuder
p. 73	Bryllup!	Bryllup!"
p. 74	naar da Prindsessen	naar Prindsessen
p. 75	en eneste sort	en sort

I:3

p. 6	som et Rosenblad, hendes Øine saa blaa	som et Nosenblad, hendes Øine saa blaae
p. 10	de tænkte vidst ikke paa	de tænkte vist ikke paa
p. 12	løb ud i Havet. Deilige	løb i Havet. Deilige
p. 14	og steeg i Række op over Vandet	og stege i Række op over Vandet
p. 15	steeg høit op gjennem	stege høit op gjennem
p. 15	som bygge og boe deroppe!	som bygge og boe deroppe!"
p. 16	Stadsen!" sagde den Gamle."	Stadsen!" sagde den Gamle.
p. 17	han var vidst ikke meget over 16 Aar	han var vist ikke meget over 16 Aar
p. 21	blikstille, men meget dybt	blikstille, men meget dyb
p. 23	hvem Prindsen var hun havde	hvem Prindsen var, hun havde
p. 30	hundredhovede Slanger	hundredhovedede Slanger
p. 31	og Kister holdte de fast	og Kister holdt de fast
p. 32	lader en lille Kanarifugl	lade en lille Kanarifugl
p. 36	Solen var endnu ikke kommet frem	Solen var endnu ikke kommen frem
p. 39	Han lod hende sye en Manddragt	Han lod hende sye en Mandsdragt
p. 43	Hvide, han havde seet	Hvide, han havde see
p. 50	hvor den lumre Pestluft	hvor den lune Pestluft
p. 50	i tre hundred Aar	i tre hundrede Aar
p. 50	med hele dit Hjerte	med dit hele Hjerte
p. 58	see nu er' Klæderne	see nu er Klæderne

II:1

p. 7	til den den lille Gaaseurt udenfor	til den unge Gaaseurt udenfor
p. 10	to smaa Dreng ud af Haven	to smaa Dreng ud i Haven
p. 12	da kunde Blomsten ikke, som Aftenen forud	da bunde Blomsten ikke, som Aftenen forud
p. 15	men hun er noget fornem	men hun er meget fornem
p. 17	det var saadant et Kunststykke	det var saadan et Kunststykke
p. 19	Hid med Passet!	Hid med Passet!"
p. 26	da hvidskede de til Roserne	da hvidskede den til Roserne
p. 26	rystede med Hovedet og sagde!	rystede med Hovedet og sagde:
p. 27	kan blive dorsk, som Du?	kan blive dorsk, som Du!
p. 28	jaget ud i Verden	jagede ud i Verden
p. 30	ligefom et viftende Guldflor	ligesom et viftende Guldflor
p. 36	som Mennesker styrte ned i Dybet	som Mennesker, styrte ned i Dybet
p. 51	nu havde han dog faaet ret i	nu havde han dog faaet Ret i

II:2

p. 3	dreiedes langsomt rundt mellem	dreiedes langsomt rundt mellem
p. 4	Hvor ere dine Sønner?	Hvem ere dine Sønner?
p. 6	bare ikke saa vidtløftigt	bare ikke saa vidtløftigt
p. 6	halvtøet Snee med lidt Mos	halvtøet Snee med Mos
p. 8	"Saa har du jo gjort ondt!"	"Saa har du gjort ondt!"
p. 8	kan de Andre fortælle	kunne de Andre fortælle
p. 9	han var rigtig nok en vild Dreng	han var rigtignok en vild Dreng

p. 13 Flaske fuld hjem med t l mig
p. 13 hvert hundrede Aar g ør Visit
p. 13 saa er Du min sødeste Moder
p. 13 de hundred Aar han levede
p. 14 der var en Røg og en Duft
p. 17 "Nu kan du see Himmalaia!
p. 17 svarede Østenvinden "men
p. 18 og forstenede Orgler.
p. 22 syntes transparente, Malerier
p. 24 tusinde Frugter, skjønnne, som den!"
p. 26 i hundred Aar maa jeg hver Aften
p. 27 ikke længer Blod-Taarer
p. 28 Da lød der er Tordenskrald
p. 35 Der var engang et Bundt
p. 45 Drengene bleve ved at synge
p. 46 nu synge de det igjen!
p. 51 Nu skulde vi hævnnes!
p. 52 ikke glemt, han som sagde!

Flaske fuld hjem med til mig
hvert hundrede Aar gjor Visit
saa er Du mn sødeste Moder
de hundrede Aar han levede
det var en Røg og en Duft
"Nu kan du see Himmalaia!"
svarede Østenvinden, "men
og forstenede Faner.
syntes transparente Malerier
tusinde Frugter, skjønnne, som de!"
i hundrede Aar maa jeg hver Aften
ikke længer blodige Taarer
Da lød der et Tordenskrald
Det var engang et Bundt
Drengene blev ved at synge
nu sige de det igjen!
Nu skulle vi hævnnes!
ikke glemt, han som sagde:

II:3

p. 1 stille op ad Trappen
p. 11 hvor morsomt de selv havde det.
p. 17 alle Tinsoldaterne præsenterede Gevær
p. 20 Kirketaarnene
p. 20 ellers ville de ikke sidde fast
p. 20 et gammel Portræt
p. 32 det ene Skud voxede frem
p. 32 Hoved op til Blomsterkrukken
p. 32 duftede saa forunderligt sødt
p. 33 han om den dræbte unge Mand
p. 35 Bidronningen surrede i Luften
p. 37 bleve saa sendte til hende.
p. 39 "Jo nok!" sagde Keiseren, "jeg
p. 40 rigtignok noget andet end den Rose.
p. 40 gaae ned og spørg ham
p. 40 være mindre!" svarede Svinedrengen

p. 41 saa gik hun,
p. 42 "Ja, men hold reen
p. 42 lig Svinedreng, lod ikke Dagene
p. 43 Hofdamerne ind til ham igjen
p. 44 at de slet ikke mærkede

stille op af Trappen
hvor morsomt de selv fandt det.
alle Tinsoldaterne præsenterede Gevær
Kirketaarnet
ellers vilde de ikke sidde fast
et gammelt Portræt
det ene Skud voxte frem
Hoved op til Blomsterpotten
duftede saa forunderlig sødt
ham om den dræbte unge Mand
Bidronningen summede i Luften
blev saa sendt til hende.
"Ja, her ere saa mange, som søge!!" sagde Keiseren! "Men, lad mig see! - jeg
rigtignok noget andet end en Rose.
gaae ind og spørg ham
være mindre!" sagde Svinedrengen.
"Naa, hvad siger han? Spurgte Prindsessen.
"Det kan jeg virkelig ikke sige!" sagde Hofdamen, "det er saa grueligt!"
"Saa kan du hviske!" og saa hviskede hun
gik strax,
"Høist interessant!" sagde Overhovmesterinden. "Ja, men hold reen
virkelig Svinedreng, lod ikke Dagen
Hofdamen ind til ham igjen
at han ikke skulde faae for mange, men heller ikke for lidt, de mærkede slet ikke